

Disposition og støttebilag

1) Ambi og dens virkning

2) Ambi og Laserdisken

(støttebilag 1)

3) Prisudviklingen

(støttebilag 2)

4) Told- og Skattestyrelsens reglement

5) Tilbagebetaling, jfr. EU-retten

6) Konkurrenceforholdene

(støttebilag 3)

7) Byrettens og indstævntes argumenter

(støttebilag 4)

8) Det EU-retlige problem

(støttebilag 5)

9) Den subsidiære påstand

10) Sagsomkostningerne

(støttebilag 6)

1) Ambis virkning

Ambis virkning for "Laserdisken import"

Mistet fradrag på grund af særreglen om import i årene 1989-1991 (bilag 3):

1989:	69.646 kr
	86.852 kr
	77.421 kr
	123.308 kr
1990:	87.102 kr
	87.150 kr
	125.564 kr
	254.201 kr
1991:	128.471 kr
	215.547 kr
	194.230 kr

Ialt 1.449.492 kr = Ambi-grundlag på 6.588.600 kr

Mistet fradrag: **164.715 kr**

Ambis virkning for "Laserdisken eksport"

Udbetalt negativ ambi i årene 1990-1991 (bilag 4)

1990:	8.003 kr
	6.126 kr
	6.103 kr
	19.796 kr
1991:	13.299 kr
	15.475 kr
	18.913 kr
	23.522 kr

Kontant tilskud: **111.237 kr**

Laserdisken var ramt af ambi på grund af særreglen om importmoms.

Ambi virkede som en importafgift.

Til gengæld fik Laserdisken fordele af eksporten til de øvrige nordiske lande.

Jeg forsøgte at kompensere for udgifterne ved at styrke eksporten - ikke ved at ændre priserne. Da regnestykket blev gjort op, manglede jeg 61.123 kr. Den søger jeg at få tilbagebetalt.

2) Prisudviklingen

Østre Landsrets kendelse den 29/6-99, jfr. side 139:

“Henset til den af indstævnte afgivne proceserklæring, hvorefter der ikke ved en gennemgang af appellants fakturaer for perioden 1987 til 1991 kan konstateres nominelle prisstigninger vedrørende de af appellanten solgte produkter, findes den af appellanten begærede bevisførelse ... at være uden betydning for sagen.”

Appellants 8. supplerende processkrift af 20/7-99, jfr. side 141:

“Jeg er naturligvis parat til at dokumentere de bilag, indstævnte måtte ønske med henblik på at fjerne indstævntes påståede usikkerhed om udviklingen i priserne, jfr. påstandsdokumentet. Jeg skal opfordre indstævnte til at præcisere sine indvendinger forud for domsforhandlingen - og ikke som i byretten under domsforhandlingen.”

Indstævnte har ikke reageret.

Ambi medførte IKKE ændringer i Laserdiskens salgspriser.

Spørgsmålet om prisudviklingen er uddebatteret.

3) Konkurrenceforholdene

Byrettens dom, jfr. side 5:

“Ved afgørelsen lægges det til grund, at sagsøger har opereret på et marked uden direkte konkurrence fra tilsvarende eller substituerende produkter.”

Indstævntes svarskrift den 13/5-99, jfr. side 62:

“Indstævnte er ganske enig i, at det ved afgørelsen kan lægges til grund, at appellanten har opereret på et marked uden direkte konkurrence fra tilsvarende eller substituerbare produkter.”

Ambiens samlede påvirkning på priserne:

Jfr. Told & Skattestyrelsens egne tal, jfr. side 187:

Opkrævet ambi:	50 mia. kr
Sparede arbejds giverafgifter:	-50 mia. kr
Samlet påvirkning på hjemmemarkedet:	0 kr

*Faste priser ændrede **IKKE** konkurrenceforholdene i forhold til alternative forbrugsmuligheder på hjemmemarkedet.*

Udbetalt negativ ambi:	23 mia. kr
------------------------	------------

*Faste priser **SVÆKKEDE** konkurrenceforholdene i forhold til andre eksportører, der i kraft af udbetalt negativ ambi kunne sætte priserne ned.*

Konklusion: Udover det dokumenterede tab på 61.123 kr, kan tillægges et tab i kraft af svækket konkurrenceevne i forhold til andre eksportører.

4) Byrettens og indstævntes argumenter

1) Byrettens argument

“Da sagsøger på tidspunktet for prisfastsættelsen havde kendskab til ambien, og da der er tale om et marked med fri prisdannelse, hvor sagsøger endvidere ikke har været i konkurrence af betydning med andre på markedet, lægges det til grund, at ambi for disse år er overvæltet til næste omsætningsled, hvorfor sagsøger ikke har lidt noget tab for denne periode.”

Byretten tilsidesætter de faktiske omstændigheder til fordel for en generel antagelse, der i praksis gør det umuligt at få ambi tilbagebetalt. De faktiske omstændigheder er anderledes:

1987:	Indkøbspris	6.95 £	Salgspris	175 kr
1988:	Indkøbspris	6.95 £	Salgspris	175 kr
1989:	Indkøbspris	6.95 £	Salgspris	175 kr
1990:	Indkøbspris	6.95 £	Salgspris	175 kr
1991:	Indkøbspris	6.95 £	Salgspris	159 kr

De faktiske omstændigheder udelukker, at byrettens antagelse kan være rigtig.

2) Indstævntes argument 1:

“Appellanten har opnået dækning for ambiudgiften ved den meromsætning, som må have været en konsekvens af, at appellantens priser på de nævnte varer var lavere end priserne på forbrugernes alternative forbrugsmuligheder, som indeholdt ambi.”

Argumentet bygger på den fejlagtige påstand, at ambi totalt set førte til prisstigninger. Indstævnte ser bort fra, at ambi var en omlægning. Ambi gav ikke ekstra provenu til Staten. Virksomhederne sparede lige så meget i arbejdsgiverafgifter, som de betalte i ambi, så der var slet ikke tale om, at forbrugernes alternative forbrugsmuligheder indeholdt ambi.

Faste priser på et marked med faste priser gavner ikke konkurrencen. Tværtimod skadede Laserdiskens faste priser konkurrenceevnen på eksportmarkederne, fordi andre eksportører på grund af udbetaling af negativ ambi kunne nedsætte priserne.

3) Indstævntes argument 2:

“Appellantens ambiudgifter er dækket af de samlede sparede arbejdsgiverudgifter og den udbetalte negative ambi.”

Argumentet bygger på en simpel regnefejl. De faktiske tal viser en manko på 61.123 kr.

Betalt ambi ialt	201.288 kr
- sparede arbejdsgiverafgifter	-28.928 kr
- udbetalt negativ ambi	-111.237 kr
Ialt	61.123 kr

5) Det EU-retlige problem

Det EU-retlige problem skyldes Byrettens dom, og indstævntes anbringende, der ser bort fra de faktiske forhold og erstatter dem af generelle antagelser, som i realiteten gør det umuligt at få afgiften betalt tilbage.

EF-domstolens retspraksis er entydigt imod sådanne generelle antagelser, og hvis de skal lægges til grund i denne sag, følger det af EU-retten - og navnlig dens forrang - at sagen skal forelægges for EF-domstolen.

Følgende antagelser har aldrig været godkendt af EF-domstolen og skal derfor forelægges og godkendes, før de kan danne grundlag for en endelig dom:

- en generel afvisning af tilbagebetaling begrundet i et kendskab til afgiften.
- en generel afvisning af tilbagebetaling begrundet i et marked med fri prisdannelse.
- dvs. en generel afvisning begrundet i, at den afgiftslidte "kunne" have overvæltet ambi.
- en afvisning baseret på en påstået ændring i den afgiftspligtiges konkurrencesituation.
- en teoretisk besparelse, der ikke er opnået i praksis.

Uanset hvordan indstævnte formulerer det, bygger afvisningerne på tilbagebetaling ikke på de konstaterede fakta, men på en teoretisk argumentation, der er i strid med de faktiske forhold. Det har EF-domstolen aldrig accepteret. Det er derfor nødvendigt at forelægge sagen for EF-domstolen, før den nationale domstol i en ankesag kan give indstævnte medhold.

Retten har to muligheder:

- 1) Den foretager en konkret vurdering af de faktiske forhold.
- 2) Den forelægger de generelle afvisninger for EF-domstolen.

Højesterets løsning:

Højesteret forelagde ikke Bose- og Denkavit-sagerne for EF-domstolen.

I stedet foretog Højesteret en konkret vurdering af de faktiske forhold.

Det førte eksempelvis til, at Bose fik afgiften tilbagebetalt, selvom Bose befandt sig på et marked med fri prisdannelse.

Det bemærkes, at indstævntes argumentation vil føre til, at heller ikke Bose skulle have afgift tilbage, og kun fordi Højesteret vurderede den konkrete sag, fik Bose medhold.

Østre Landsret kan ligeledes bedømme de faktiske forhold, som er:

- at Laserdisken ikke har lagt ambi på priserne
- at Laserdisken ikke fik forbedret sin konkurrencesituation
- at Laserdisken ikke har fået sygedagpenge refunderet af det offentlige

En bedømmelse af de faktiske forhold fører til det resultat, at der skal tilbagebetales 61.123 kr.

Og så er en forelæggelse for EF-domstolen ikke nødvendig.

6) Sagsomkostningerne

(og §§ 324 og § 325)

1) Den administrativ behandling af sagen

Det blev givet afslag, uden at det blev undersøgt, om jeg havde overvæltet ambi.

2) Behandlingen ved byretten

Først under byretssagen undersøgte indstævnte min påstand om, at ambi ikke var lagt på priserne. Det blev bekræftet efter en gennemgang af fakturaer med proceserklæringen:

“Indledningsvist skal det oplyses, at undertegnede ved gennemgang af sagsøgers fakturaer for perioden 1987 til 1991 ikke har konstateret nominelle prisstigninger vedrørende de af sagsøger solgte produkter.”

Alligevel fremsatte indstævnte under domsforhandlingen påstand om, at der ikke kunne siges noget sikkert om udviklingen i priserne. Det er i direkte modstrid med proceserklæringen.

I tillid til proceserklæringen havde jeg ikke forberedt mig på at føre bevis for prisudviklingen ved Byretten. Derfor afsagde Byretten en forkert dom, som jeg blev nødt til at anke.

3) Behandlingen ved Landsretten

Først under ankesagen undersøgte indstævnte min påstand om, at jeg ikke havde fået udbetalt sygedagpenge fra det offentlige i perioden.

Men selvom alle faktiske omstændigheder nu er afklaret, fastholder indstævnte, at sagen skal afgøres med en generel afvisning uden hensyn til de faktiske forhold.

Min konklusion og opfattelse af Staten:

Staten bør ikke stille sig op som modpart til borgerne.

Staten forventer grundighed og ærlighed af mig, når jeg afregner moms og skat.

Jeg må kunne forvente det samme af Staten, når jeg søger om at få ambi tilbagebetalt.

Jeg forventer af Staten, at den foretager de nødvendige undersøgelser, **før** den træffer afgørelse om tilbagebetaling, og jeg forventer, at Staten søger den materielle rigtige afgørelse.

Det har Staten ikke gjort. Derfor har sagen været helt unødvendigt resourcekrævende:

Jeg har brugt et stort antal timer på processkrifter og breve.

Jeg har brugt 5 dage på rejser fra Aalborg til København til retsmøder og domsforhandlinger.

Jeg har afholdt omkostningerne til min revisors to rejser fra Aalborg til København.

I det mindste bør sagsomkostningerne fastsættes under hensyntagen hertil.